

Svědectví: 108. Blíží se konec

Svědectví

Blíží se konec

Pánský Valentýn během postní doby

Je Valentýn a Popeleční středa. Sedím v čekárně svého urologa a sleduji nekonečný zástup starých mužů, kteří přicházejí a odcházejí.

Jsem jedním z nich: bratrstvo zvětšené prostaty a tisíce dalších přírodních šoků, které jsou dědictvím starého těla. Čekáme, abychom nabídli povinné vzorky moči, po nichž následují povinná blízka setkání digitálního druhu s našimi lékaři.

Nestěžuji si. Jsem vděčný za relativně dobré zdraví a slušnou lékařskou péči za přijatelnou cenu, které se nespočtu jiným nedostává. Ale s přibývajícimi léty dávají nekonečné návštěvy lékařských specialistů, nekonečné návštěvy lékáren a neúprosný úpadek těla člověku zabrat.

Blíží se konec. Mé mladší já na to nikdy nepomyslelo. Mé starší já na to myslí pravidelně.

Postní doba je vhodnou dobou k zamyšlení nad blížící se smrtí – Kristovou i naší vlastní. Popel na čele nám připomíná, odkud přicházíme a kam se vracíme. Měli bychom o tom chvíli přemýšlet, než se vrhneme na naději vzkříšení.

Je to morbidní? Sotva. Moderní svět – alespoň jeho bohatá část – je tak úspěšný v odvracení smrti, že se snaží předstírat, že smrtelnost neexistuje. Naši předkové si tento pošetilý luxus nemohli dovolit.

Denně se nad nimi vznášela smrt v podobě nevy léčitelných nemocí, hladu a násilí. Měli však jednu výhodu: Více z nich skutečně věřilo, že tento svět je jen začátek a že máme pozvání na věčnost s milosrdným Bohem – pokud činíme pokání a věříme.

„Moderní svět – alespoň jeho bohatá část – je tak úspěšný v odvracení smrti, že se snaží předstírat, že smrtelnost neexistuje.“

Pokání je dalším velkým smyslem postní doby. Neměli bychom si jen sypat popel na čelo, ale sedět v něm s žíněmi jako staří Izraelité. Zhřešili jsme proti Bohu i proti sobě navzájem. To vyžaduje víc než jen vzdát se na 40 dní čokolády. Zasloužíme si vůbec krátký život, který nám byl dán, tak, jak ho žijeme?

Tento měsíc před sedmi lety zemřela moje žena. Byla tím nejlaskavějším a nejvěrnějším člověkem, jakého jsem kdy poznal. Lituji toho, že jsem ji mnohokrát nedokázal milovat tak, jak ona milovala mě během našich 33 společných let? To rozhodně ano. Každý den. Dal bych cokoli – cokoli – za to, abych to mohl zopakovat, abych k ní byl trpělivější, ohleduplnější, soucitnější, pozornější. Příliš pozdě.

Někdo říká, že litovat nemá smysl, minulost nezměníš. Naopak, lítost je užitečnou formou pokání, pokud nás změní. Prosím Boha o odpuštění za své sobectví, nevlídnost a lhostejnost vůči druhým. Prosím Boha, aby mě změnil, protože bez jeho proměňující moci se sám změnit nemohu.

„Zkoumej mě, Bože, a poznej mé srdce,“ napsal David. **„Zkoušej mě a poznej mé úzkostné myšlenky a zjisti, zda je ve mně nějaká škodlivá cesta, a veď mě cestou věčnou.“**

Nejlepší Valentýn, kterého mohu dát světu v čase, který mi zbývá, je přestat se svými zraňujícími způsoby a nahradit je láskou. Bůh mi pomáhej, abych to dokázal.

Erich Bridges

[Baptist News Global](#)

Erich Bridges

Erich Bridges, baptistický novinář působící již více než 40 let, se věnuje mezinárodním příběhům a trendům v mnoha zemích. Žije v Richmondu ve státě Virginii.

-van-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté - Síť víry](#)